

תלמודו בידו

דף יב עמוד א

א נפלו לפניו שתי נשים ואחת מהן פסולה לכהונה, האם יש עדיפות את מי מייבם או למי חולץ ?

ב כיצד יתכן בת ממאנת באביה ?

ג האם מותר לאב לייבם את צרת בתו הממאנת, ומדוע ?

ד קטנה שמיאנה להתייבם לאחד האחים, האם הוא או שאר האחים מותרים לייבמה או את צרתה ?

ה נפלו לפניו שתי נשות אחיו ואחת מהן אילונית, מה דינן ?

א מייבם איזו שירצה. אך חולץ לפסולה, כדי שהכשרה לא תיפסל בכך לכהונה.

ב השיא את בתו ונתגרשה בעודה קטנה, "יתומה בחיי האב" היא, ואין לאביה רשות בה. ואם נישאה אחר כך לאח אביה בעודה קטנה ומת, יכולה למאן ביבם שהוא אביה.

ג מיאנה בבעלה [קודם מותו]: נעקרו הנישואין למפרע, ומותר לאב לייבם את צרת בתו. מיאנה ביבם [אביה]: אסור לו לייבם את הצרה, אף שנעקרו הנישואין של הקטנה. כיון שבשעת הנפילה נראים כנישואים גמורים, והצרה נראית כצרת בתו. - וכדומה בקטנה שמיאנה בבעלה, שמותרת לאביו, כי הקידושין נעקרו למפרע. אך אם מיאנה ביבם אסורה להינשא לאביו, מפני שנראית ככלתו.

ד הוא: אסור לו לייבם את זו שמיאנה בו [וכן אסור לישאנה, כי נראית כאשת אחיו, רש"י]. צרתה: לשמואל אסור, גזירה משום צרת בתו הממאנת. לר' יוחנן, מותר. האחים: מותרים לייבם את הממאנת או את צרתה, כי לא עשתה מעשה של מיאון כלפיהם.

ה לא ידע [בשעת הקידושין] שהיא אילונית: היא, קידושה טעות. צרתה, מתייבמת. ידע שהיא אילונית: היא אסורה ביבום [אף שאינו מקח טעות], שנאמר "אשר תלד". צרתה: לרב אסי פטורה מן החליצה, שהרי היא כצרת אשת אח. לרבא מתייבמת. ואפילו האילונית היא בתו. שכיון שלא נתמעטה מיבום מחמת ערוה, דינה כצרת ערוה שלא במקום מצוה.